

عنوان مقاله:

تبیین مولفه های تاب آوری و شهر هوشمند عدالت محور با رویکرد دانش بنیان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدکمال منتظری - دانشجوی دکتری تخصصی شهرسازی در دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

مهديه نوری - دانشجوی دکتری تخصصی شهرسازی در دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

امروزه با توجه به مسئله کیفیت از نظر عملی در محیط های شهری ایران، مداخلات کالبدی در شهرها، چالش اصلی حوزه مدیریت و سیاست گذاری شهری شده است. امروز بیش از هر زمان دیگر تاب آوری شهری و سوق جوامع به سوی بهبود بخشی کالبدی و حفظ عملکردهای مناسب شهر باهدف تقلیل آسیب آوری در برابر سوانح در دستور کار مداخله و سیاست گذاری های فرآیندهای توسعه شهری قرار گرفته است. شهرهای هوشمند شیوه زندگی ما در آینده را نمایندگی می کنند. شهرهایی که در آن مدیریت ترافیکی، جمع آوری و بازیافت پسماند، مدیریت شبکه های آب و برق و داده ها و ... با کارایی بیشتر صورت می گیرد و با مجموعه ای از ویژگی های مشتمل بر حکمروایی هوشمند، سیستم انرژی هوشمند، ساختمان های هوشمند، سیستم حمل و نقل هوشمند، زیرساخت هوشمند، خدمات بهداشتی و آموزشی هوشمند تعریف می شود. در واقع شهر هوشمند با مجموعه ای از سخت افزارها و نرم افزارها و از همه مهم تر شناخت افزار اجتماعی، مدیریتی، فرهنگی و فلسفی سروکار دارد. از طرفی عدالت فضایی مبین دسترسی منصفانه ساکنان شهر به خدمات شهری، بدون در نظر گرفتن محله ی سکونت آن ها و همچنین حق حضور در شهر و جلوگیری از رخداد جدایی گزینی اجتماعی است چرا که افزایش تعاملات اجتماعی مانع به تقابل کشیده شدن تفاوت ها در شهر شده و شهر را در مسیر توسعه قرار خواهد داد. هدف: تدوین راهکارها و به کارگیری از مولفه های تاب آور و شهر هوشمند عدالت محور روش: در پژوهش حاضر از روش توصیفی- تحلیلی و به لحاظ هدف، کاربردی است. بدین ترتیب که تدوین دیدگاه های نظری به صورت توصیفی انجام گرفته است که این روند بر اساس جستجوی منابع خارجی و داخلی و با استفاده از تکنیک فیش برداری و استخراج مطالب از منابع ذکر شده و پس از مشورت با صاحب نظران و اساتید شکل گرفته است. یافته ها: با اتکا بر تکنولوژی هایی نظیر اینترنت اشیا، هوش مصنوعی، رایانش ابری و نظایر آن، این نظریه راه کار مواجهه با مسئله و حل پیچیدگی های برنامه ریزی تاب آوری باشد. اساس موضوع در به کارگیری از فن آوری نبوده بلکه در پیوند نظری شهر هوشمند و تاب آوری شهری است. همچنین بهبود کمیت و کیفیت فضاهای باز و سبز، بهبود وضعیت کالبدی و ارتقاء سطح دسترسی شبکه معابر، ارتقاء سطح مشارکت ساکنین، بهبود عملکرد کاربری ها از مولفه های کارآمد در حوزه تاب آور سازی شهرها می باشد. در نهایت شهرسازی دانش بنیان می تواند رویکردی نو در شهرسازی ایران باشد که راهگشای حل مشکلات موجود در ایران خواهد بود.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، تاب آوری شهری، عدالت فضایی، دانش بنیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1797891>

